

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Vanemennesker

Citation: Michaëlis, Sophus: "Vanemennesker", i Michaëlis, Sophus: *Vanemennesker*, Jacob H. Mansas Forlag, 1892, s. 90. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_02-shoot-idm140033056269504/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Vanemennesker

alt bestemmeligt var og bundet ved Lov,
ved Tallenes Lov!

Sandelig, her var Visdommens Moderliv:
Hvert Individ var navnløst, bestemt kun ved sikre
Fakta,
— kun en Ener af Jordens utallige Mængder;
her forstodes Menneskers Lod og Skæbne i Fællig.

. . . Stille var der igennem de bogfyldte Stuer,
søndagsstille hviled de ellers sindigt virkende Penne.
Al den bogbundne Visdom talte ikke et Ord
til mit Hjerte, der lønligt kun undredes paa,
hvor der skrabadet Kundskab i Hob, som ingen kan
bruge,
mindst de stumme Maskiner, der tæller Tallene sammen.
Verden samler, og intet Stof maa gange til Spilde:
sæt, at engang det blev søgt og intet Steds var be-
varet.

Sæt det blev søgt — — men hvo kan søge
mer end de nærmeste Spor; thi hurtigt lukker sig
Vandet
over den Fure, et Menneskeliv har trukket
— lad som en Ener det lægges da til det forrige Tal!

Svagt jeg hørte en Sporvogns Klirren derude
gennem de dobbelte Ruder; over Børsens røde Mure
snoede Delfinerne sig til Taarn mod Himlen.

Stille vi stod som i en Faraos Stengrav.
Sagte drog du et Suk, min Ven, som følte dig lænket
Dag for Dag til den samme Pult, hvor du regner
med Tal,
til du engang gaar bort og kun forhøjer de Tal,
hvormed du har syslet, — paa en enkelt Post med en
Ener.